

Η “ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ” ΠΟΥ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΙΧΑ ΑΝ ΗΜΟΥΝ Ο ΔΙΑΣ

Ελληνοαμερικανικό, Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, Κολλέγιο Ψυχικού - Δημοτικό Σχολείο, Δ' τάξη, 1996

Οι μαθητές του Δ4 τμήματος του Δημοτικού Σχολείου του Κολλεγίου Ψυχικού πήραν μέρος στο πρόγραμμα "Οι θεοί του Ολύμπου στη Ζωφόρο του Παρθενώνα" που πραγματοποιήθηκε στο ΚεΜΑ. Με δεδομένη την προϋπάρχουσα γνώση γύρω από τους θεούς του Ολύμπου, την οπτική επαφή με τα αντίγραφα της Ζωφόρου και τη δυνατότητα ενεργητικής συμμετοχής, το πρόγραμμα αποτέλεσε μια ευχάριστη και παραγωγική δραστηριότητα για τα παιδιά.

Επειδή οι εντυπώσεις των μαθητών ήταν πολύ ευχάριστες από την εμπειρία αυτή, σκέφτηκα ότι θα μπορούσαμε να τη συνδέσουμε παραγωγικά με τη δουλειά της τάξης και ταυτόχρονα να επεκτείνουμε το πρόγραμμα. Έτσι, πρότεινα στα παιδιά να ζωγραφίσουν το "θρόνο" που θα ήθελαν να είχαν, αν ο κάθε ένας απ' αυτούς ήταν ο Δίας. Η ιδέα έγινε δεκτή με ενδιαφέρον και ενθουσιασμό. Σε μια λευκή σελίδα σχεδίου 20x30 του τετραδίου δραστηριοτήτων που έχουν, συμφωνήσαμε να ζωγραφίσουν το θρόνο και στην υπόλοιπη μισή να αιτιολογήσουν με λίγα λόγια γιατί θα ήθελαν να έχουν αυτόν το θρόνο. Την άλλη μέρα θα κάναμε διαγωνισμό "θεϊκής πολυθρόνας".

Αν και η εργασία αυτή δόθηκε σαν ιδέα και πρόταση αντί για άλλη δουλειά στο σπίτι, έτυχε γενικής αποδοχής και ανταπόκρισης. Όλοι το άλλο πρωί παρουσίασαν από το βήμα της τάξης τη δουλειά τους και διάβασαν το συνοδευτικό κείμενο που είχαν γράψει.

Στη συνέχεια βάλαμε όλα τα έργα στη σειρά πάνω στα θρανία και οι μαθητές, αφού τα πρόσεξαν καλύτερα, ψήφισαν τα πέντε καλύτερα που ξαναπαρουσιάστηκαν. Μέσα στην ευχάριστη ατμόσφαιρα που είχε δημιουργηθεί δώσαμε γλωσσική διάσταση στο θέμα μας, όπως φαίνεται και πιο κάτω. Όλα έγιναν με συμμετοχή των παιδιών και παρεμβάσεις-συμπληρώσεις του δασκάλου.

Στη συνέχεια προσπάθησα να δώσω περισσότερο έμφαση στη γλωσσική ανάπτυξη αλλά και στην κοινωνική διάσταση του θέματος. Έτσι ακολούθησε μια μεγάλη συζήτηση για την καρέκλα, όταν αυτή συμβολίζει τη θέση και το αξίωμα αλλά και όταν είναι το απλό έπιπλο της καθημερινής χρήσης.

1. οικογένειες λέξεων

θρόνος	καρέκλα	κάθισμα
θρονιάζομαι	καρεκλάς	κάθομαι
ενθρόνιση	καρεκλάκι	καθίζω
πολυθρόνα	καρεκλοποιός	καθιστός
	καρεκλοπόδαρο (-α)	καθιστικό
	στραβοκαρέκλα	Ακάθιστος Ύμνος
	καρεκλοκένταυρος	

2. επιθετικοί προσδιορισμοί

αναπαυτική
βελούδινη
δερμάτινη
ψάθινη
πλαστική
καρέκλα
ορθοπεδική
ετοιμόρροπη
περιστρεφόμενη
ηλεκτρική

3. συνώνυμα

καρέκλα
κάθισμα
θρόνος
σκαμνί
πάγκος
σκαμπό
καναπές
τάβλα

4. γλωσσοδέτης: της καρέκλας το ποδάρι ξεκαρεκλοποδαριάστηκε...

5. μίμηση φωνής: "ο καρε (ι) κλάάάας!" πλανόδιος

6. εκφράσεις: "όλα για την καρέκλα", "φοβάται για την καρέκλα", "τρίζει η καρέκλα του"

7. έννοιες:

- καρέκλα = θέση/αξίωμα, => θέση = υποχρεώσεις και δικαιώματα
- καρέκλα - αξίωμα = μια ευκαιρία στους ικανούς να φανούν, να ωφεληθούν το σύνολο
- είδος + ποιότητα = βαθμός, αξίωμα, έννοια της ιεραρχίας
"καρεκλοκένταυροι": παθολογική αγάπη προς την εξουσία, καρέκλα

8. άλλα θέματα:

- υλικά κατασκευής
- τιμή-αξία καθισμάτων
- ορθοπεδικότητα καθίσματος
- καρέκλες-εργαλεία π.χ. του οδοντίατρου

Παρατηρώντας τα σχέδια των παιδιών ο δάσκαλος μπορεί να αντλήσει πληροφορίες για τα παρακάτω:

- το βαθμό επίδρασης που δέχτηκε το κάθε παιδί από το φυλλάδιο που συμπλήρωσε
- το είδος εργασίας μαθητή
 - α. εξαρτημένη (σχεδόν αντιγραφή)
 - β. λογικά και αναμενόμενα επηρεασμένη με σύνθεση και προσωπικών στοιχείων
 - γ. εντελώς ελεύθερη και προσωπική δημιουργία
- τη χρήση χρωμάτων και την ικανότητα στο σχέδιο
- το βαθμό σοβαρότητας της ενασχόλησης

Το σχέδιο είναι ένα πολύ καλό εργαλείο για το δάσκαλο, γιατί μέσω αυτού μπορεί να πάρει πληροφορίες για τους μαθητές του, οι οποίες θα τον βοηθήσουν, σε συσχετισμό βέβαια με όσα ήδη ξέρει γι' αυτούς, να τους γνωρίσει καλύτερα.

Πολύ σημαντικά προς την κατεύθυνση της καλύτερης προσέγγισης των μαθητών είναι και τα σύντομα σχόλιά τους. Εμπεριέχουν τη μεγάλη αξία του προσωπικού λόγου, του τρόπου δηλαδή με τον οποίο αντιλαμβάνονται και προσεγγίζουν το θέμα.

Παραθέτω μερικές χαρακτηριστικές φράσεις:

"Μια τέτοια πολυθρόνα θα ήθελα να είχα αν ήμουν ο Δίας. Απλή με λιτές γραμμές. Δεν μου αρέσουν τα πολλά και περιττά στολίδια. Με ένα στολίδι, σύμβολο, τη Σφίγγα. Σύμβολο δύναμης, όπως ταιριάζει στο Δία. Άνετη και όμορφη, έχει ερεισίνωτον όχι πολύ ψηλό και ερεισίχειρα σε λιτό σχήμα και μεγάλα για αναπαυτικό κάθισμα. Έχει επίσης μαξιλάρι, Δίας είναι αυτός, βλέπετε!!!! Χρώματα λίγα και όχι έντονα".

Κάνοντας μία συνολική αποτίμηση, το θέμα "καρέκλα" αποδείχτηκε έξυπνη επιλογή, γιατί εκπέμπει-εμπεριέχει μηνύματα που ενδιαφέρουν και συγκινούν (ίσως περισσότερο τους Έλληνες). Ταυτόχρονα ήταν περισσότερο παραγωγική δραστηριότητα όχι μόνο γιατί αναπτύξαμε τους τομείς που προαναφέραμε:

- εικαστικό
- γλωσσικό
- κοινωνικό
- άρθρωση προσωπικού λόγου

αλλά κυρίως γιατί μπόρεσαν μέσα από τη λεπτομέρεια και το μήνυμα που αυτή στέλνει, να προσεγγίσουν την αισθητική αξία της πολιτιστικής μας/τους κληρονομιάς. Κατάλαβαν δηλαδή ότι τα άψυχα έχουν να πουν πολλά και σπουδαία καθώς μας συνδέουν με το παρελθόν.

Επειδή δε, όλα αυτά έγιναν με ενεργητική συμμετοχή των παιδιών, με ευχάριστο, δημιουργικό, και κυρίως βιωματικό τρόπο, μπορούμε να μιλήσουμε για πραγματική μάθηση που οδηγεί σε πολύπλευρη ανάπτυξη.

Π. Ασκούνης

